

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 66942/09
Eduard MILJAK
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel) zasjedajući 7. veljače 2012. godine u vijeću u sastavu:

g. Anatoly Kovler, *predsjednik*,
gđa Nina Vajić,
gđa Elisabeth Steiner,
gđa Mirjana Lazarova Trajkovska,
gđa Julia Laffranque,
g. Linos-Alexandre Sicilianos,
g. Erik Møse, suci,

i g. Søren Nielsen, *tajnik* Odjela,

uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen dana 30. studenog 2009. godine,

uzimajući u obzir očitovanje koje je dostavila tužena vlada i odgovor na očitovanje koje je dostavio podnositelj,
nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelj zahtjeva, g. Eduard Miljak, hrvatski je državljanin rođen 1978. godine i trenutačno se nalazi na odsluženju zatvorske kazne u Kaznionici u Lipovici. Pred Sudom ga zastupa g. S. Simić, odvjetnik iz Pule. Hrvatsku vladu* ("Vlada") zastupa njena zastupnica gđa Š. Stažnik.

A. Okolnosti predmeta

2. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi.

3. Dana 8. travnja 1998. godine podnositelj je imao prometnu nezgodu u kojoj je zadobio ozljede kralježnice. Nakon nezgode je nekoliko puta operiran. Liječen je i rehabilitiran i na druge načine. Dijagnosticirana mu je fraktura kralježaka, tetraplegija i spastička paraplegija, te je inkontinentan.. Ima status stopostotnog invalida.

4. Dana 4. rujna 2008. godine podnositelj je zaprimljen kao pritvorenik u Zatvor u Puli u vezi s istragom u kaznenom postupku pokrenutom protiv njega. Dana 5. rujna 2008. godine podnositelj je premješten u Bolnicu za osobe lišene slobode ("BOLS"). Bio je smješten u sobu veličine 18 kvadratnih metara, zajedno s pet drugih pacijenata. Bez pomoći osoblja nije se mogao prati niti vršiti nuždu, osim kad bi mu pomogle osobe koje su s njim dijelile sobu. Zbog svoje se invalidnosti podnositelj nije mogao ustati iz kreveta jer prostor između kreveta nije bio dovoljno širok za invalidska kolica. Navodi da su kupaona i WC bili u lošem stanju, uvijek prljavi i smrdljivi. Tijekom svog boravka u BOLS-u podnositelj nije napuštao kirurški odjel.

5. Dostavljena medicinska dokumentacija potvrđuje da je podnositelj teški invalid čije kretanje ovisi o invalidskim kolicima. Tijekom boravka u BOLS-u podnositelju je dijagnosticiran hepatitis C.

6. Dana 17. veljače 2009. godine Županijski sud u Puli proglasio je podnositelja krivim za trgovinu opojnim drogama i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine.

7. Dana 18. studenog 2009. godine podnositelj je uputio pritužbu sucu za izvršenje kazne zatvora Županijskog suda u Puli i prigovorio uvjetima u kojima je pritvoren. Tražio je trenutni premještaj u ustanovu u kojoj mu je mogla biti osigurana odgovarajuća medicinska skrb. Izgleda da nije dobio nikakav odgovor.

8. Dana 7. prosinca 2009. godine podnositelj zahtjeva je podnio ustavnu tužbu žaleći se na uvjete svog smještaja u BOLS-u.

9. Ravnatelj kirurškog odjela BOLS-a u liječničkoj je potvrdi od 15. prosinca 2009. godine izjavio da BOLS nema odgovarajući smještaj za podnositelja i da mu ne mogu osigurati odlaske na svježi zrak.

10. Dana 5. ožujka 2010. godine podnositelj je premješten u Kaznionicu u Lipovici.

11. Prema navodima podnositelja, uvjeti njegovog smještaja u tom zatvoru su se poboljšali što se tiče veličine njegove ćelije i vremena koje provodi na svježem zraku. Međutim, morao je na svoj trošak kupiti invalidska kolica prilagođena svojim potrebama. Potreban mu je i električni krevet, koji bi bio prikladniji za njegovo stanje. Madrac na kojemu spava je također neprikladan. Kraj svog kreveta nema ni ormarić ni stol. Medicinsko

osoblje odlazi iz zatvora svaki dan u 15 sati, te podnositelj nakon toga ovisi o druga dva zatvorenika s kojima dijeli ćeliju. Tako ga oni tuširaju, mijenjaju mu plahtu za mokrenje, prebacuju ga iz njegovog kreveta u invalidska kolica i čiste ga kad slučajno obavi nuždu u krevetu. Nakon dolaska u Kaznionicu u Lipovici dobio je i dekubitus na stopalu, te osobe s kojima dijeli sobu mijenjaju zavoje na toj rani. Pomažu mu i presvlačiti odjeću, rezati nokte i brijati ga. U tom pogledu on ovisi o njihovoj dobroj volji.

12. Prema navodima Vlade podnositelj je smješten u ćeliji veličine dvadeset kvadratnih metara, s još dva zatvorenika koji mu dragovoljno pomažu oko održavanja osobne higijene i fizioloških potreba. Ćelija ima centralno grijanje te se nikada ne zaključava. Podnositelj ima mogućnost boravka na svježem zraku od 6 do 22 h. Koristi WC i tuš prilagođen osobama koje koriste invalidska kolica, te je pod stalnim nadzorom i brigom liječnika, medicinske sestre i medicinskog tehničara. Hrani se u zatvorskoj kantini ili ponekad u svojoj sobi. U slobodno vrijeme prati TV program na vlastitom TV prijemniku u svojoj ćeliji. Često odlazi i u viseću kuglanu prilagođenu osobama s invaliditetom. Svi ulazi u zatvor prilagođeni su korisnicima invalidskih kolica. Podnositelj ima pravo četiri sata mjesečno otići u obližnji grad.

13. Podnositelj je dana 29. svibnja 2009. godine dao iskaz pred Ustavnim sudom u postupku koji se odnosio na uvjete u BOLS-u (vidi stavak 8 ove odluke). Ponovio je svoje prigovore u odnosu na uvjete i nedostatak odgovarajuće medicinske skrbi u BOLS-u. Nije uložio nikakav prigovor u odnosu na svoj smještaj u Kaznionici u Lipovici. Mjerodavni dio odluke Ustavnog suda u kojoj upućuje na iskaz podnositelja u odnosu na Kaznionicu u Lipovici glasi:

"Podnositelj navodi da je bio premješten u Kaznionicu u Lipovici dana 5. ožujka 2010. godine i o uvjetima u toj ustanovi govori pozitivno".

14. Ustavni sud je dana 3. studenog 2010. godine usvojio tužbu podnositelja i utvrdio povredu njegovog ustavnog prava na čovječno postupanje i poštovanje dostojanstva zajamčenog člankom 25. Ustava. Utvrdio je da BOLS nema uvjeta za osobe u podnositeljevom stanju te je naložio hrvatskoj Vladi da u roku od tri godine omogući "nesmetano kretanje zatvorenika s posebnim potrebama" u BOLS-u. Nije donio odluku o tome gdje bi podnositelj trebao u buduću biti smješten.

15. Podnositelj je točno neutvrđenog dana podnio tužbu za naknadu štete Državnom odvjetništvu u Puli, tražeći da se postigne mirno rješenje spora u toj stvari. Državne su mu vlasti ponudile isplatu od 70.000 hrvatskih kuna (HRK) na ime naknade, što je on odbio. Dana 6. srpnja 2011. godine podnio je građansku tužbu protiv države Općinskom sudu u Puli, tražeći naknadu u iznosu od 170.000 HRK. Ovaj je postupak još uvijek u tijeku.

B. Mjerodavno domaće pravo

16. Mjerodavni članci Ustava Republike Hrvatske propisuju kako slijedi:

Članak 23.

"Nitko ne smije biti podvrgnut bilo kakvu obliku zlostavljanja.."

Članak 25.

"Sa svakim se uhićenikom i osuđenikom mora postupati čovječno i poštivati njegovo dostojanstvo.

..."

17. Mjerodavne odredbe *Ustavnog zakona o Ustavnom sudu*, Narodne novine br.. 29/2002) glase:

"1. Svatko može podnijeti Ustavnom sudu ustavnu tužbu ako smatra da mu je pojedinačnim aktom tijela državne vlasti, tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ili pravne osobe s javnim ovlastima, kojim je odlučeno o njegovim pravima i obvezama ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela, povrijeđeno ljudsko pravo ili temeljna sloboda zajamčena Ustavom, odnosno Ustavom zajamčeno pravo na lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu (u daljnjem tekstu: ustavno pravo)..."

18. Mjerodavne odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005 i 42/2008) glase kako slijedi:

Članak 19.

"(1) Svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom.

(2) Pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

..."

Članak 1046.

"Šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta)."

19. Mjerodavni dio članka 186. (a) Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01 i 117/03 glasi kako slijedi:

"Osoba koja namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske dužna se je prije podnošenja tužbe obratiti sa zahtjevom za mirno rješenje spora državnom odvjetništvu koje je stvarno i mjesno nadležno

...

Ako zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ne bude prihvaćen ili o njemu ne bude odlučeno u roku od tri mjeseca od njegova podnošenja, podnositelj zahtjeva može podnijeti tužbu nadležnom sudu.

...”

20. Mjerodavne odredbe Zakona o izvršavanju kazne zatvora (Narodne novine br. 128/1999 i 190/2003) glase kako slijedi:

Sudska zaštita protiv postupka i odluke uprave kaznionice, odnosno zatvora

Članak 17.

"(1) Protiv postupka i odluke kojom se zatvorenik nezakonito prikraćuje ili ograničava u nekom pravu iz ovoga Zakona zatvorenik može podnijeti zahtjev za sudsku zaštitu.

(2) O zahtjevu za sudsku zaštitu odlučuje sudac izvršenja.

Članak 42.

(1) Sudac izvršenja štiti prava kažnjenika, nadzire zakonitost u postupku izvršavanja kazne zatvora, te osigurava ravnopravnost i jednakost kažnjenika pred zakonom.

(2) Sudac izvršenja poduzima radnje i odlučuje o:

...

2. 2) sudskoj zaštiti prava odlučivanjem o žalbi protiv odluke upravitelja u slučajevima predviđenim ovim Zakonom,

...”

POSTUPAK PRED SUCEM IZVRŠENJA

Članak 44.

"(1) Postupak pred sucem izvršenja u prvom stupnju pokreće se na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, a u drugom stupnju povodom žalbe.

(2) Sudac izvršenja postupa na način kojim se, prema temeljnim načelima, jamči djelotvorna zaštita zatvorenikovih prava i interesa. ... Tijekom postupka sudac izvršenja će omogućiti strankama da se očituju o činjenicama i o navodima suprotne stranke, te da predlože utvrđivanje novih činjenica i pribavljanje novih dokaza.

(3) Stranke u postupku jesu: zatvorenik i kaznionica, odnosno zatvor.

(4) Tijekom postupka zatvorenik ima pravo na stručnu pravnu pomoć opunomoćenika po svojem izboru iz reda odvjetnika. Tu pomoć ne može pružiti osoba koja prema općim propisima ne može biti branitelj u kaznenom postupku. Ako zatvorenik u roku od dvadeset četiri sata ne osigura nazočnost opunomoćenika, postupak će se voditi bez njega.

(5) Zatvoreniku se na njegov zahtjev može postaviti opunomoćenika ako prema svojem imovnom stanju nije u mogućnosti podmiriti troškove zastupanja, a nije u mogućnosti sam zastupati svoje interese.

(6) Sudac izvršenja u postupku može pregledati sve službene dokumente koji se odnose na zatvorenika, posjetiti prostorije kaznionice, odnosno zatvora, te činjenice utvrđivati i na drugi način.

(7) Sudac izvršenja može održati ročište u odgovarajućim prostorijama kaznionice ili zatvora.

ŽALBA NA ODLUKU SUCA IZVRŠENJA

Članak 46.

(1) Protiv rješenja suca izvršenja u prvom stupnju stranke, opunomoćenik osuđenika, odnosno zatvorenika, te osobe navedene u članku 380. stavku 1. i 2. Zakona o kaznom postupku mogu izjaviti žalbu u roku od tri dana od dostave rješenja. ...

(2) Žalba se podnosi sucu izvršenja, koji će je bez odgode dostaviti sudskom vijeću županijskog suda. Sudsko će vijeće o žalbi odlučiti u roku od osam dana...."

PREKID IZVRŠENJA KAZNE ZATVORA

Članak 54.

"(1) Sudac izvršenja na molbu osuđenika..... može donijeti rješenje o odgodi izvršavanja kazne zatvora.....

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka sudac izvršenja donijet će nakon provedenog postupka u kojem će utvrditi postojanje razloga za odgodu i to u roku od tri dana od primitka molbe.

(3) Prekid se može odobriti iz sljedećih razloga:

1. 1) teška akutna bolest ili znatno pogoršanje postojeće kronične bolesti za čije liječenje nema uvjeta u kaznionici ili zatvoru,

...

(4) Izvršavanje kazne zatvora zbog razloga iz stavka 3. točke 1. ovoga članka može se odgoditi dok bolest traje...

(5) Sveukupna odgađanja izvršavanja kazne mogu trajati ukupno najdulje dvadeset mjeseci.

Zaštita zdravlja

Članak 103.

"(1) Kažnjeniku se osigurava liječenje i redovita briga o tjelesnom i duševnom zdravlju.

UVJETNI OTPUST

Pojam

Članak 157.

"Uvjetni otpust je otpuštanje zatvorenika s izdržavanja kazne prije isteka kazne ..."

Članak 158.**Molba i prijedlog**

(1) Molbu za uvjetni otpust može podnijeti zatvorenik...

...

(5) Iznimno, zatvorenika koji je obolio od teške bolesti a u zatvorskom sustavu ne postoje uvjeti za liječenje, može se uvjetno otpustiti nakon izdržane jedne trećine kazne zatvora, odnosno nakon izdržane jedne polovine dugotrajnog zatvora.

Odlučivanje o uvjetnom otpustu**Članak 159.**

(1) O molbi i prijedlogu za uvjetni otpust odlučuje Povjerenstvo koje se sastoji od predsjednika i četiri člana. Povjerenstvo imenuje ministar nadležan za poslove pravosuđa i to Predsjednika Povjerenstva iz Središnjeg ureda Uprave za zatvorski sustav, dva člana iz reda sudaca koje predlaže predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, jednog člana iz državnog odvjetništva kojeg predlaže glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske, a za jednog člana imenuje suca izvršenja prema mjestu izvršavanja kazne zatvora.

PRIGOVOR

Podnositelj prigovara temeljem članaka 3. i 8. Konvencije da uvjeti njegovog smještaja u BOLS-u i Kaznionici u Lipovici nisu zadovoljili standarde propisane u odnosu na osobe njegovog zdravstvenog stanja.

PRAVO

21. Podnositelj prigovara da su uvjeti njegovog smještaja u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu bili jako loši i da nije dobio odgovarajuću medicinsku skrb, što je dovelo do pogoršanja njegovog zdravstvenog stanja.

22. Također prigovara da uvjeti u Kaznionici u Lipovici nisu zadovoljili standarde propisane u odnosu na osobe njegovog zdravstvenog stanja i da je bio potpuno ovisan o osobama koje su s njim dijelile ćeliju. Pozvao se na članak 3. i stavak 8. Konvencije, čiji mjerodavni dio glasi kako slijedi:

Članak 3.

"Nitko se ne smije podvrgnuti mučenju ni nečovječnom ili ponižavajućem postupanju ili kazni."

Članak 8.

“1. Svatko ima pravo na poštovanje svoga privatnog i obiteljskog života, doma i dopisivanja.

2. Javna vlast se neće miješati u ostvarivanje tog prava, osim u skladu sa zakonom i ako je u demokratskom društvu nužno radi interesa državne sigurnosti, javnog reda i mira, ili gospodarske dobrobiti zemlje, te radi spriječavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala ili radi zaštite prava i sloboda drugih. ”

1. Tvrdnje stranaka

23. Vlada tvrdi da podnositelj nakon odluke Ustavnog suda od 3. studenog 2010. godine više ne može u odnosu na uvjete BOLS-u tvrditi da je žrtva navedenih povreda, jer je Ustavni sud utvrdio povredu tih odredbi. Nadalje, nacionalno pravo je nakon toga podnositelju ponudilo mogućnost potraživanja naknade u građanskom postupku protiv države.

24. Također tvrde da podnositelj nije iscrpio domaća pravna sredstva u odnosu na uvjete u Kaznionici u Lipovici, jer nije prigovorio sucu izvršenja, te da je u slučaju negativnog ishoda mogao koristiti daljnja dostupna pravna sredstva, uključujući i novu ustavnu tužbu.

25. Podnositelj zahtjeva osporava te tvrdnje.

2. Ocjena Suda

26. Sud smatra da su u okolnostima ovoga predmeta pitanja ima li podnositelj položaj žrtve i jesu li iscrpljena domaća pravna sredstva neraskidivo povezana te da ih stoga treba zajedno rješavati.

(a) Opća načela

27. Glede podnositeljevog položaja žrtve, Sud ponavlja da temeljem članka 34. Konvencije „Sud može primati zahtjeve od bilo koje osobe koja tvrdi da je žrtva povrede prava priznatih u Konvenciji ili dodatnim protokolima uz nju.” Nacionalne vlasti su dužne dati zadovoljštinu za svaku navodnu povredu Konvencije. U tom je pogledu pitanje može li podnositelj tvrditi da je žrtva navodne povrede mjerodavno u svim fazama postupka na temelju Konvencije (vidi *Burdov protiv Rusije*, br. 59498/00, stavak 30., ECHR 2002-III i *Trepashkin protiv Rusije*, br. 36898/03, stavak 67., 19. srpnja 2007.).

28. Sud također ponavlja da odluka ili mjera koja je povoljna za podnositelja nije u načelu dovoljna kako bi ga lišila položaja "žrtve", osim ako su nacionalne vlasti, bilo izričito ili u biti, priznale povredu Konvencije i za nju dale zadovoljštinu (vidi *Amuur protiv Francuske*, 25. lipnja 1996., stavak 36., *Izvjешća o presudama i odlukama* 1996-III i *Dalban protiv Rumunjske* [VV], br. 28114/95, stavak 44., ECHR 1999-VI). Ovo priznanje i zadovoljština najčešće su rezultat iscrpljivanja domaćih pravnih sredstava (vidi *Koç i Tambaş protiv Turske* (odluka), br. 46947/99, 24. veljače 2005.).

29. Sud nadalje ponavlja da je sustav zaštite ljudskih prava uspostavljen Konvencijom supsidijaran nacionalnim sustavima koji čuvaju ljudska prava. Konvencija državama članicama ne određuje niti jedan unaprijed zadani način na koji bi u svojem unutarnjem pravu trebale osigurati djelotvornu provedbu Konvencije. Izbor najprikladnijeg sredstva da se to postigne u načelu je stvar o kojoj odlučuju domaće vlasti, koje su u stalnom kontaktu s vitalnim snagama svojih zemalja i u boljem položaju da ocjene mogućnosti i resurse koje im daju njihovi domaći pravni sustavi (vidi *Swedish Engine Drivers' Union protiv Švedske*, 6. veljače 50., Serija A br. 20, stavak 50.; *Chapman protiv Ujedinjenog Kraljevstva* [VV], br. 27238/95, stavak 91., ECHR 2001-I i *Sisojeva i drugi protiv Latvije* [VV], br. 60654/00, stavak 90., ECHR 2007-II).

30. Glede iscrpljivanja domaćih pravnih sredstava, Sud ponavlja kako prema članku 35. stavku 1. Konvencije može rješavati neku stvar tek nakon što su iscrpljena sva domaća pravna sredstva. Svrha članka 35. je dati svim državama ugovornicama priliku da spriječe ili isprave povrede navedene protiv njih prije nego što ti navodi budu dostavljeni Sudu (vidi, na primjer, presude u predmetima *Hentrich protiv Francuske*, od 22. rujna 1994., stavak 33, Serija A, br.296-A i *Remli protiv Francuske*, od 23. travnja 1996. stavak 33., *Izvešća* 1996-II). Tako prigovor podnesen Sudu treba prvo biti podnesen, barem u biti, odgovarajućim nacionalnim sudovima, u skladu s formalnim zahtjevima domaćega prava i u propisanim rokovima. Drugačije stajalište značilo bi udvostručivanje domaćega procesa i postupka pred Sudom, što bi se teško moglo smatrati spojivim sa supsidijarnim značajem Konvencije (vidi predmet *Gavril Yosifov protiv Bugarske*, br. 74012/01, stavak 42., 6. studeni 2008.). Ipak, obveza iscrpiti domaća pravna sredstva zahtijeva samo da podnositelj na uobičajen način upotrijebi pravna sredstva koja su djelotvorna, dostatna i na raspolaganju u odnosu na njegove pritužbe na temelju Konvencije (vidi predmete *Balogh protiv Mađarske*, br. 47940/99, stavak 30., 20. srpnja 2004. i *John Sammut i Visa Investments Limited protiv Malte* (odluka), br. 27023/03, 28. lipnja 2005.).

(b) Primjena ovih načela na ovaj predmet

(i) Smještaj podnositelja zahtjeva u BOLS-u

31. Sud bilježi da je Ustavni sud u svojoj odluci od 3. studenog 2010. godine izričito utvrdio povredu članka 3. Konvencije u odnosu na uvjete smještaja podnositelja u zatvorskoj bolnici. Presudio je da su opći uvjeti njegovog smještaja predstavljali ponižavajuće postupanje. Ova utvrđenja Ustavnog suda nedvojbeno predstavljaju odluku na korist podnositelja, kojom su mjerodavne domaće vlasti izričito priznale povredu njegovog prava da ne bude podvrgnut postupanju protivnom članku 3. Konvencije.

32. Glede pitanja zadovoljštine, Sud bilježi da je pravo na zaštitu nečije "osobnosti" zaštićeno člankom 19. Zakona o obveznim odnosima, i da su

temeljem članka 1046. istoga zakona sve povrede toga prava priznate kao osnova za dosudu naknade nematerijalne štete. Sud također bilježi da su državne vlasti podnositelju na ime naknade ponudile 70.000 hrvatskih kuna (HRK), što je on odbio. Umjesto toga je podnio građansku tužbu protiv države, tražeći naknadu u iznosu od 170.000 HRK. Ovaj je postupak još uvijek u tijeku.

33. Iako se pokretanje građanskog postupka za naknadu štete ne može samo po sebi smatrati djelotvornim pravnim sredstvom u odnosu na neodgovarajuće zatvorske uvjete, postupak koji je pokrenuo podnositelj, u kombinaciji s odlukom Ustavnog suda kojom je utvrđeno da je bio zatvoren u nečovječnim uvjetima, zadovoljava zahtjeve djelotvornosti.

34. Stoga je, budući da je postupak po zahtjevu podnositelja za naknadu štete još uvijek u tijeku, ovaj dio zahtjeva preuranjen. Slijedi da ovaj prigovor treba odbiti na temelju članka 35., stavaka 1. i 4. Konvencije.

(ii) Smještaj podnositelja zahtjeva u Kaznionici u Lipovici

35. Sud bilježi da je podnositelj u svom prvom zahtjevu podnesenom 30. studenog 2009. godine prigovorio uvjetima u BOLS-u. Međutim, u svojem je prigovoru na očitovanje Vlade podnesenom 18. srpnja 2001. godine uložio daljnje prigovore koji se odnose na uvjete u Kaznionici u Lipovici, kamo je u međuvremenu bio premješten.

36. U svojoj je ustavnoj tužbi od 7. prosinca 2009. godine podnositelj prigovorio neprikladnim zatvorskim uvjetima u BOLS-u i medicinskoj skrbi koja mu je tamo pružana. Podnositelj je dana 5. ožujka 2010. godine, prije nego što je Ustavni sud donio svoju odluku o njegovoj ustavnoj tužbi, premješten u Kaznionicu u Lipovici. Podnositelj je dao iskaz pred Ustavnim sudom dana 29. svibnja 2010. godine. Nije uložio nikakav prigovor glede uvjeta u Kaznionici u Lipovici. Štoviše, o tamošnjim je uvjetima govorio pozitivno (vidi stavak 13. ove odluke). Prije nego što je Ustavni sud donio svoju odluku od 3. studenog 2010. godine podnositelj nije bio dostavio nikakve daljnje podneske niti prigovorio uvjetima u Kaznionici u Lipovici. U takvim okolnostima Sud smatra da Ustavni sud nije bio pozvan dati bilo kakvu ocjenu uvjeta podnositeljevog smještaja u kaznionici.

37. Kao što nije uložio ni usmeni ni pismeni prigovor tijekom postupka pred Ustavnim sudom u odnosu na uvjete u Kaznionici u Lipovici, podnositelj nije takve prigovore uložio niti sucu izvršenja, protiv čije bi odluke bila dopuštena daljnja žalba tročlanom vijeću nadležnog Županijskog suda, kako je to propisano člancima 17., 42. i 46. Zakona o izdržavanju kazne zatvora.

38. Sud također bilježi da je podnositelj mogao zatražiti i odgodu izdržavanja kazne zatvora i uvjetni otpust zbog zdravstvenih razloga, kako je to predviđeno člancima 54., 157. i 158. istoga Zakona. On nije učinio ništa od navedenog.

39. Na taj način nije dao priliku domaćim vlastima da isprave situaciju kojoj prigovara pred Sudom, što je protivno načelu supsidijarnosti.

40. Slijedi da ovaj prigovor treba odbiti na temelju članka 35., stavaka 1. i 4. Konvencije, zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

Utvrdjuje da je zahtjev nedopušten.

Søren Nielsen
tajnik

Anatolij Kovler
predsjednik

© Ured zastupnika RH pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana.